

תוכן העוניינים

- אקדמות
9. מונוגרפיות ומפתחות לשני כתבי-עת של ההשכלה, החלוץ וכלולים, במחצית המאה הי"ט
9. עותקי כתבי-העת בספריות
10. תולדות המפעל: המאסף, בכלי העתים, לומ חמד, מכתבי העתים – שמונה כתבי-העת
11. במחצית הראשונה של המאה הי"ט – ועתה שני כתבי-עת במחצית המאה הי"ט
11. תיאור המפתח
14. הערות טכניות למפתחות כתבי-העת
19. מבוא: כתבי-העת של ההשכלה במחצית המאה הי"ט – ראשית דברים
23. כתבי-העת של ההשכלה במחצית המאה הי"ט – **החלוץ: מלחמת הדת והתוישיה**
תרי"ב-תרמ"ט (1852-1889)
- החלוץ: "העובד לפני עם ישראל למלחמת הדת והתוישיה"
25. מבוא
25. א': "להלחם מלחמת בית נגד אויבים אשר בקרבו, מלחמת הדעת נגד הבורות"
28. ב': "חלוצים תעבורו לפני אחיכם בני-ישראל"
53. ג': "מי לה' יבא אלינו אל יפול לבבנו לא נירא ולא נחת"
75. ד': 'אחים הפגוד' – יה"ש עומד למשפט סאטירי בבית דין של הרבנים
101. ה': 'חותרה הרצואה' – לית דין ולית דין
115. ר': נוסחים שונים עמדו לפני מסדר ספר התורה
125. ז': השפעות פרסיות על המקרא והתלמוד
131. ח': "ספריו הפרושים גם ספרי היהודים היו למקור לחז"ל הקדמונים והאחרונים"
137. ט', ח"א: "הניסון להסביר את האגדות המוזרות – עבודה סייזפוס"
143. ט', ח"ב: פולמוס עם רפאל קירכהיימ
147. י': כינוי הנצורות בתלמוד והשפעת היוננית
153. י"א: התלמוד הירושלמי עדיף על התלמוד הבבלי
159. י"ב: עוד על השפעת היוננית על חז"ל
165. י"ג: ביקורת תהיה – על מבוא הירושלמי
171. על החלוץ ועורכו
177. א. הערות כללות על החלוץ ועורכו –
179. ב. הצהרות על מטרתו של החלוץ –
180. ג. על החלוץ – כללי –
180. ד. הערכה כללית על יה"ש –
181. ה. עיקרי השקופתי –
182. ג'. מעקב אחר התפתחות עיוניו של יה"ש לאורך השנים –
183. ז. סגנוו של יה"ש –
190. דרכו בהומוז –
190. מוטו משמעותי –
192. ח. דרכו של יה"ש בביברות –
193. ט. ענייני עריכה –
195. י. תgebות על החלוץ –
197. א. יה"ש מגן על עצמו –
207. ב. סיכומים על גילויות החלוץ: מספר העמודים, המשתפים והתוכן –
209. ג. "ולטר הגליצאי" – דרכו בסאטירה –
212. י. "מלחמת הדת והתוישיה" – מהי 'תוישיה'? –
227. טו. הערכות על החלוץ ועורכו –
- 232.

פתח החלוץ

237

383

**כתב-העת של ההשכלה במחצית המאה הי"ט – כוכרים: חכמת ישראל
תרכ"ז-תרכ"ח (1865-1864)**

385

385

**כוכרים: "لتועלת ולשעשו נפש כל אהוב חכמת ישראל ושבתו הקדושה"
מבוא**

387

405

א': "ההכמה החדשת הולכת אחזות יד עם תורה ה' תמיימה [...] הכתה שרשיה"
ב': "دور ההשכלה הוא עמוד האש ההולך ואור לדור ההצלחה"

421

423

423

על כוכרים ועורכו

א'. סיוכמים על גילויונות בכללים: מספר העמודים, המשתתפים והתוכן
ב'. הערכות על בכללים ועורכו

425

פתח כוכרים

457

נספחים

459

459

462

463

474

א. מידעביבליוגרפי על כתבי-העת ועורכיהם –

ב. רשימות המחברים, הסופרים והאישים במפתחות כתבי-העת –

ג. רשימת הנושאים והמחקרים במפתחות כתבי-העת –

ד.ביבליוגרפיה נבחורת של חומר כללי על החולץ ובכללים –

ה.ביבליוגרפיה של ספרים ומארקים שהווצרו במוניוגרפיות על החולץ ובכללים –

ו. רשימת הספריות שבהן נבדקו עותקי כתבי-העת –

475

פתח האישים והענינים (במוניוגרפיות)

vii

תקציר אנגלי

אקדמות

א. מונוגרפיות ופתחות לשני כתבי-עת של ההשכלה במחצית המאה הי"ט

במונוגרפיות אלה על שני כתבי-עת העבריים של ההשכלה העברית במחצית המאה הי"ט, החלוץ ובכלים, שהתחילה להופיע בשנים 1852 ו-1864, ובפתחות המוערים לכל אחד מהם אנו מגישים את הכרך החמישי בסדרת המונוגרפיות והפתחות של כתבי-עתה של ההשכלה העברית. בשנת תשס"א יצא לאור הספר הראשון, שעד להשכלה: מפתח מוער למאסף, כתבי העת העברי הראשון (תקמ"ד-תקע"א) – בכרך החמישי של ההשכלה העברית בגרמניה. אחריו, בשנת תשס"ה, הופיע הספר השני, כלדי העתים – בכרך השני: מפתח מוער לבכורי העתים, כתבי-עתה של ההשכלה בגליציה (תקפ"א-תקצ"ב) (1820–1831), שיצא לאור בוינה, ובשנת תשס"ט נדפס הספר השלישי, כרך חמץ – חכמת ישראל היא יבנה החדש: מפתח מוער לכרכם חמץ, כתבי-עתה של ההשכלה בגליציה ובאטיליה, שיצא לאור בוינה ובסראג בשנת תשע"ג-תרט"ז (1833–1856); בשנת תשע"ג נדפס הספר הרביעי, מבכרי העתים: עתונות ההשכלה מ-1820 עד 1845, מפתחות מוערים לכתבי-עתה העבריים של ההשכלה בהולנד, גליציה, גרמניה וליטא (תק"פ-תר"ז).

הכרך הנוכחי ממשיך לדון בשני כתבי-עת שיצאו לאור בשנים ה-50 וה-60 למאה הי"ט, החלוץ בעריכת יהושע השל שור (יה"ש) ובכלים בעריכת נפתלי קלר, לאחר כתבי-עתה שהופיעו בשנים ה-20: בכרך מעלה (תק"פ, 1820), פלי תועלת (תקפ"ה, 1825), הצעירה (תקפ"ג, 1824) ; ובשנות ה-40: הירחון עין (תר"א, תר"ב, תר"ה, 1841, 1842, 1844), פליך צפון (תר"א, תר"ד, 1844), בכרדי דשנה (תר"ד, 1844), ספר בכרדי העתים (תר"ד, 1844), ובכלדי העתים החדש (תר"ו, 1845). כתבי-עת אלה הופיעו בשלושה מרכזי השכלה שקבעו לאחר הייעלמותו של המרכז בגרמניה: באムשטרדם, בוינה ובודפשט. בפרקופורט.

שני כתבי-עתם שלהם מוקדש ספר זה, החלוץ ובכלים שונים זה מזה ואף שונים מכתבי-עת הנזכרים לעיל.

חלוץ בעריכת יהושע השל שור (יה"ש) הופיע בשלושה עשר כרכים לאורך תקופה ארוכה בשנים 1852 עד 1889, והוא מייצג את ההשכלה הדריקלית בגליציה בדרישות התקייניות בדת ובמנהגים וביחסה אל היהדות הנורמטיוית בכלל. המשתתפים בחוברות החלוץ היו מעתים בשנים הראשונות עד הכרך השישי (עד שבעה משתתפים), ואילו יתרת הכרכים (7–13) כללו את מאמריו של העורך בלבד ללא כל משתתפים נוספים. בין הסופרים היו: יהושע השל שור (יה"ש), יצחק ארטור, אברהם קורכמאל, מרדכי דובש, הירש מנדל פינלייש (של"ש), אברהם גיגר, שלמה גיגר, ליבש לעף ומה שטיינשנידר וייצק שמואל ריג'יו (יש"ר).

התפרסמו בו מחקרים בתלמוד הבבלי והירושלמי, במשנה ובמקרא, הפתחות ההלכה, עיקרי היהדות, נוסחי המקרא, ביוגרפיות, מאמרים פובלצייסטיים נגד הרובנים החזרדים, השפעת הדת הפרסית ותרבות על הספרות התלמודית, השפעת השפה היוונית על ספרות חז"ל, וסתירות.¹

ואילו בכלים שהופיע בשני כרכים בשנים תרכ"ד-תרכ"ה (1865–1864) ייצג את סופרי ההשכלה המתונים, והשתתפו בו 26 סופרים שפעלו בתחום הספרות היפה וחוכמת ישראל. ביניהם היו מאיר הלוי לטריס, א. ב. גוטלובר, תלמידים איזק הירש וויס ואחרן לינק, דוד גורדון, א. לאנגבאנק, יעקב רייפמן זולמן שטרן, בין היתר.

¹ משה פלאי, שעד להשכלה: מפתח מוער למאסף, כתבי-עתה העברי הראשון (תקמ"ד-תקע"א) (ירושלים, תשס"א) ; משה פלאי, בכרדי העתים – בכלדי ההשכלה: מפתח מוער לבכורי העתים כתבי-עתה של ההשכלה בגליציה (ירושלים, תשס"ה) ; משה פלאי, כרך חמץ – חכמת ישראל היא יבנה החדש: מפתח מוער לכרכם חמץ, כתבי-עתה של ההשכלה בגליציה ובאטיליה (תקצ"ג-תרט"ז) (ירושלים, תשס"ט) ; משה פלאי, מבכרי העתים: עתונות ההשכלה מ-1820 עד 1845.

² מפתחות מוערים לכתבי-עתה העבריים של ההשכלה בהולנד, גליציה, גרמניה וליטא (תק"פ-תר"ז) (ירושלים, תשע"ג). המונחים "יהודות נורמטיוית" ו"רבנים חרדים", לאור הספר, מתייחסים ליהדות האורתודוקסית ולרבנים האורתודוקסים באותה תקופה.

התפרסמו בו מאמרים בנושאי התלמוד, מקרא, מנהגים, תפילות, היסטוריה יהודית, חינוך יהודי, לשון עברית. ובספרות יפה: שירים, סיפורים, פיותים, ביוגרפיות וסאטירה.

עם הדפסת המפתחות לשני כתבי-העת הנזקרים ייקל לקוראים ולחוקרים לעקוב אחר הפרטומים השוניים לפי נושאים המגוונים והשוניים המשקפים היבטים החשובים של היצירה המדעית והספרותית העברית באותה תקופה. וכן יתאפשר עתה לעקוב אחת התפתחות יצירותיהם של סופרים וחוקרים חשובים כיווש השל שוו, יצחק ארטר, מאיר הלוי לטריס, א.ב. גוטלובר, אייזק הירש וויס ואחרים. החומר שננדפס בכריכים אלה מיציג את מכלול נושאי המחקר והסוגות הספרותיות של משללים והוגים עבריים במחצית המאה ה'י: מסות ומחרקים בנושאי המקרא, התלמוד והמשנה, ההלכה, יהדות וזיקה לתרבות אחרות, וכן שירים, סיפורים, פיותים, סאטירות וביוגרפיות.

•

כפי שציינתי ב'אקדמות' לשני הכריכים האחוריים של פרויקט זה, חלה לאחרונה התפתחות חשובה ב涅ישות אל כתבי-העת של ההשכלה העברית. הספרייה הלאומית בירושלים (לשעבר, בית הספרים הלאומי והאוניברסיטאי) ממשיכה את סריקת כתבי-העת העבריים של ההשכלה במסגרת מפעל הדיגיטציה של "עיתונות עברית מהמאה ה-19 ותחילת המאה ה-20",³ והעמידה אותן לרשות החוקרים באמצעות האינטרנט. כן השתתפה במפעל סריקת כתבי-העת ספריית אוניברסיטת תל-אביב. בעידן תסוק הספרייה גם את כתבי-העת המוקדמים של ההשכלה, המאף, ככל העתים,(Claimed), למחד וחלק מכתבי-העת שנכללו בספריה האחרון – שעתה קיימים בעבורם ארכעה המפתחות שהכנו – וכן ייסרו להלן ובכollow, שהמפתחות שלהם כוללים בספר הנוכחי.

סריקת כתבי-העת היא חלק ממפעל סריקת ספרות ההשכלה על ידי הספרייה הלאומית. אגב, כמה מכתבי-העת הנידונים בספר זה נסרקו גם על ידי גוגול.

על חקר כתבי-העת העומדים לדין בספר זה ראה ב'מבוא' "ראשית דברים".

ב. עותקי כתבי-העת בספריות

מצב העותקים של כרכי ההלין ובכollow המצויים בספריות מחקר ובספריות אוניברסיטאיות ברוחבי העולם טוב יותר מצבם של כרכי המאף ובכollow העתים. בניו גולד לשני אלה, עותקי כתבי-העת שבדקתי נראים שלמים למדי ברוב הספריות, אף כיפה ושם חסרים עמודי השער או כרכים אחדות.

ברוב הספריות (ראה רשימה בסוף) מצאנו את המזרווה המקורית של כתבי-העת, ואילו בכמה מהן היו עותקים של הוצאת 'מקור'. כמו כן מצאנו בכמה ספריות עתיקות צבעוניות, שאינן מצויות בעותקים אחרים, ושבהן נכרכו חלקיים של התקופונים הללו.

על פי השוואת העותקים בספריות שבחן בדקתי את כרכי כתבי-העת קבענו עותק עבודה שלפיו נוצרו המפתחות וכנתבו המונוגרפיות על כתבי-העת.

³ הקש <http://web.nli.org.il> כדי לקבל את האתר של הספרייה. בין כתבי-העת נסרקו "הלבנון", שיצא לאור בשנים 1863–1886 בירושלים, פריס, מינכן ולונדון. 770 חוברות, כ- 7,200 עמודים; "המגיד", שיצא לאור בשנים 1856–1903 בגרמניה, פולין ואוסטריה. 2,265 חוברות, כ- 19,500 עמודים; "חכצלת", שיצא לאור בשנים 1863–1911 בירושלים. 1,860 חוברות, כ- 200 עמודים; "הצפירה" יצא לאור בשנים 1862–1931 בורשה וברלין. 42,000 חוברות, כ- 8,600 עמודים; "המלחין" יצא לאור בשנים 1860–1904 באודיסה וסנט-פטרסבורג. 5,600 חוברות, כ- 33,000 עמודים. "חכבי/האור/השכפה", יצא לאור בשנים 1884–1914, בירושלים. 2,534 חוברות, כ- 12,600 עמודים. לכל עיתון מפתח תאריכים לפי לוח אוריoli ולפי לוח עברי, וכן לפי מספרי כרך וחוברות. כמו כן, לעיתונים "הלבנון", "המגיד" ו"חכצלת", ניתן לבצע חיפוש לפי מחברים ונושאים (נושא ארץ ישראל בלבד) במפתח שנעשה בעבר ע"י יד יצחק בן צבי" והועלה לאינטרנט במסגרת מפעל זה. וכן ראה באתר של אוניברסיטת תל-אביב <http://jpress.tau.ac.il/view-hebrew.asp> (בשיטוף פעולה עם הספרייה הלאומית): אתר עיתונות יהודית היסטורית המכיל עיתונים יהודים.

ג. תולדות המפעל: המאסף, בכולי העתים, כולם חמד, מכתבי העתים – שמוña כתבי-העת במחצית הראשונה של המאה הי"ט – ועתה שני כתבי-עת במחצית המאה הי"ט

על ראשיתו של הפרויקט, שהתחיל ב'מפתח המאסף', ותולדותיו, קורות הרישום הדיני בתחילת והקלדרו אחר כך במעבד תלמידים, וכן גם מחשוב הפרויקט, כתבונו באקדמיה לשער להשכלה, עמ' 11–12. כמו כן ראה שם, על מפתחות עברים אחרים לכתבי-עת שעמדו נגד עינינו בהכנות המפותחות הקודמים. וכן המשכנו לתאר את הפרויקט באקדמיה 'לכולי העתים ולכלם חמד'.

מחשוב המפתח: לאחר השלמת מפתחה 'המאסף' והדפסת הספר שעיר להשכלה, בתשס"א, התחלנו במפתח 'בכולי העתים', שהסתiensים בשנות תשס"ה, ולאחר מכן המשכנו בהקדלה העיולים של כולם חמד. לקרה מפתחה 'בכולי העתים' פיתחנו תוכנת מחשב חדשה שהתמודדה עם הדרישות החדשנות של הפרויקט על פי הלקחים שהפכנו בהכנות 'מפתח המאסף', והרצינו אותה גם בהכנות המפתח לכלם חמד, ובהכנות המפותחות לשמוña כתבי-העת במחצית הראשונה של המאה הי"ט (הספר האחרון), וגם בהכנות הספר הנוכחי על כתבי-העת החלויז' ובכליים. התוכנה, שנכתבה במיוחד עבורנו על ידי מתכנן, ושורוכנה כמה פעמים לפי הצרכים והניסיונות בהרצה בעבר, הייתה מותאמת דה ואפשרה לנו לקבל ערכי אינדקס ממוניים אלפביתית ומוסדרים לפי שמות המחברים ולפי הנושאים שנקבעו ברפורם המקורי בכל ערך וערך (ראה להלן).

כפי שתכננו בעבר, התוכנה סקרה את נתוני הקלט של המפתח המוזן לתוכה, מייננה וסיווגה אותם, הרחיבתה את הערכים המקוריים על פי נושא הרפורם – נושא המשנה שהזנו אף הם, והוציאה פלט של נתונים מעובדים לפי ההנחיות. התוכנה סיירה את הרישום הסופי של כל ערכי האינדקס, לפי שמות המחברים ולפי נושא הרפורם גם יחד, בקצב אלפביתית שוטף. למחרת לומר, שלאחר כל שלב ושלב של פעולות המחשב נאלצנו לעבור על הפלט ולתקןшибושים וליישר הדורים שנגרמו עקב שיגיגנות התוכנה או שגיאות ההקלדה, ולזרוד שלא הושמט כל ערך.

לאחר מיום, סיוג וסידור הערכים במלואם, עיצבה התוכנה את ההדפסה בשני טורים בכל עמוד, באופן הקרוב להדפסה הסופית של המפתח. התוכנה הונחה הוספה שורות 'המשך' בראש הטורים, כאשר הנושא גלש לטור נוסף לעמוד נוסף, וכן העבירה ערכים מטור אחד לא נכנסו בשלמות; לפחותנו כל ערך חייב להגמר באותו טור בלבד 'שברית' ערכיהם. כך נוצרו פעמיים חלל בסוף הטור בغالל העברת ערך רב-שורות לטור הבא.

ד. תיאור המפתח

מפתחות כתבי-העת העברים של ההשכלה במחצית המאה הי"ט המוגשים בזו מהווים כאמור המשך למפתח המוער של המאסף, שעיר להשכלה: מפתח מוער להמאסף, כתבי-העת העברי הראשון, 'בכולי העתים – ביכורי ההשכלה': מפתח מוער לבכורי העתים כתבי-העת של ההשכלה בגליציה, וכולם חמד – חכמת ישראל היא י' בנה החדש': מפתח מוער לכלם חמד, כתבי-העת העברי של ההשכלה בגליציה ובאיטליה, ומכתבי העתים: עיתונות ההשכלה מ-1820 עד 1845, מפתחות מוערים לכתבי-העת העברים של ההשכלה בהולנד, גליציה, גרמניה וליטא (תק"פ-תר"ו), והם הוכנו במחצנותם.⁴

⁴ על מפעל מפתח כתבי-העת של ההשכלה הרצתי בכמה כנסים אקדמיים בשנים האחרונות (בכנסים של איגוד הпроופסורים לערבית באראה"ב (ב-2003 ו-2004), הכנס המדעי העברי הי"ז באירועה (פריז) של ברית עברית עולמית והמכון לחקר העברית באירועה (ב-2002). ההרצאה על 'מפתח המאסף' נדפסה במחקרים בלשון העברית ובසפרותה כנס מילנו של חברית העברית העולמית (ירושלים, תשס"ב), עמ' 96–86; וכן מאמרי "פרויקט המאסף": אינדקס מוער וממוחשב של כתבי-העת הראשון", הדואג, 79 (י"ז, כ"ה תמוז תש"ס), עמ' 23–22; ("י"ח, י' אב תש"ס), עמ' 23–21. ההרצאה על 'מפתח בכולי העתים' נדפסה כמאמר, "מחקר ההשכלה: 'בכולי העתים' הם פרי תבואה", דילגאל, ברק, 82, גל' 2, טבת תשס"ג, עמ' 22–28; "דו"ח על פרויקט מפתח בכולי העתים", לדאה, 8 (2003), מחקרים בלשון העברית, בספרותה ותרבות – א', כתבת-עת לחקר העברית באירועה בהוצאת המחלקה לעברית באוניברסיטה פריז, 8, עמ' 95–108. וכן, "כתבי-העת העברים הראשונים של ההשכלה העברית: המעבר מהמאסף (1811–1783) ל'בכולי העתים'

המפתחות מהווים רישום כל החומר שנכלל בכתב-העת הנזכרים. רשומים בהם כל הפריטים שנכללו בכתב-העת *החלין* ובכליים. במפתחות נרשמו כל המאמרים, המחקרים, ההצעות, וכן כל הסוגות הספרותיות השונות, משירים וסיפורים ועד סאטירות וביברפיות; וכן בו, רישום כל שעריו הכריכים, תוכן העניינים, והודעות המערכת והודעות העורכים, ומאמרי המערכת.

המפתחות מסודרים לפי שמות המחברים ולפי נושאים, ברישום אלףביתי אחד. הנושאים כוללים מקצועות לימודי יהדות, כגון מקרא, ביקורת המקרא ופרשנות המקרא, תלמוד ופרשנותו, חכמי התלמוד, הלכה, לשון עברית, חינוך יהודי, מדעי הטבע, תולדות ישראל, כתבי-יד עבריים של הוגים ופרשנים מיימי הביניים ומאמרי עין בהם, ועוד. וכן, ביוגרפיות, ביקורת ספרים, והודעות על ספרים חדשים.

גם הערכים המופיעים תחת כל נושא ונושא מסודרים לפי כותרים בסדר אלףביתי פנימי, כמקובל מלבד הלועזית שהוכנסה בסוף הרשימות; וראה בהמשך הערות טכניות לגביה שיטת המיכון האלקטרונית במחשב). באופן זה יכול כל מפתח לשמש מכשיר נוח להיפosh, איתור ובדיקה קומולטווית וענינית של כל הנושאים האלה.

העין בנושאים ובמחברים: המפתחות מאפשרים איפוא לעין באופן נוח ומקיף בנושאים המרכזיים שעמדו לפני עיניהם של עורכי כתב-העת. סיור כל הנושאים ומיניהם ביחד מקל עתה על המעניין להבחן במאחוריו, כמוות ואולי גם איזUCHO של החומר שפורסם בכתב-העת על פי נושאים, עניינים, סופרים, זאנרים ועוד. רישימת הנושאים עשויה להעיד על היקף התעניינותם של סופרי התענינאות של שכינה וחוכמת ישראל בלימודיה השונים ועל זיקתם לקידום ההשכלה באמצעות כתיביהם, וכן על מגמות העריכה של העורכים השונים.

ראשונה אפשר עתה להבחן ולהכיר באופן ברור ונוח ובמקובץ בנושאי היצירה והמחקר שעמדו בראש מעיניהם של סופרי ההשכלה השונים בתקופה הנידונה ובמגמות שאפינו את דרכם ביצירה ובחקר, וכך ניתן להזות את נטיותיהם ביחס למציאות היהודית הטובבת אותם: היחס לחסידות ולהחסידים, ביקורת מנהגים קולקיים ואמונות טפלות שכנו להם שביתה בין היהודים, תלונות על יחס אנשי סביבתם להשכלה ולמשכילים, וכדומה. ניתן עתה למונת את חיבוריו של כל אחד מהסופרים והחוקרים במקומותיהם השונים ולבחן את תרומתם לחקר היהדות ולספרות ההשכלה.

כמו כן ניתן להבחן בדgesch שם העורכים על פרוסום חומר בנושאים מסוימים מאת חוקר או סופר זה או אחר, ולדון בעניין שהוא לעורכים בו. למשל: ריבוי החומר בתלמוד ובהלכה,פרשנות המקרא וביאורי פסוקים, עיון בשאלות הלשון, נושא הקהילה היהודית, וכדומה.

נביא לדוגמה מידע חשוב הנitin לשילפה (גם ממהוחצת): *ה'אינונטרא'* המחקרי בכתב-העת הללו כולל, בין השאר, ערכים שונים בנושאי המקרא ופרשנותו, בנושאי המשנה, התלמוד והמדרשי, ערכים בנושאי השכלה והתחמשות, ערכים בנושאי הלוח העברי, בנושאי ביקורת ספרים, הודעות על ספרים חדשים, ביוגרפיות, לשון עברית, חינוך יהודי, חסידות וחסידים, הלכה – כפי שציינו בסיכומיםaternally. במאנווגרפיה של כתב-העת.

בראש כל כתב-עת נדפסת מונוגרפיה מקיפה הבוחנת את חלקו של כתב-העת בהשכלה העברית במחצית המאה ה'י"ט ותרומתו הספרותית והמחקרית להשכלה ולימודי היהדות הכלליים. יימצא בה דיון מكيف בכתב-העת ובמושגים שנידונו בו, הרקע להוצאתו, בעיות ערכתו, הסופרים והחוקרים שהשתתפו בו, האידאולוגיה המשכילה שהובעה בו, וכן דיון בהתקפותה ההשכלה וחוכמת ישראל בעברית, והקשר לכתב-העת הקודמים בפרויידקה של ההשכלה העברית, כבלוי העמים, וכולם חמד.

המבוא והמוניוגרפיות דנים ברקע להמשך הפרויידקה העברית בהשכלה גליתה במחצית המאה ה'י"ט. הערכת כתב-העת הללו, עורכיהם וסופריהם על רקע המצאי המחקרי, התרבותי והרוחני מוצעת מתוך התבוננות במפתחות. ההערכה מסקנה תובנה באשר לתרומתם של כתבים אלה והמשתפים בהם לספרות ההשכלה, לחוכמת ישראל ולמדעי היהדות, ותדועה בראיה חדשה של הספרות העברית שנוצרה במחצית המאה ה'י"ט בהשתקפותה בכתביהם אלה, ובשינוי שחל בהשכלה העברית בכיוון מגמת המחקר וההגות, כפי

החולוץ: "העובר לפני עם ישראל למלחמת הדת והתוישיה"

מפנה בתולדות הפליגיה העברית במחצית השנייה של המאה התשע עשרה אירע עם הוצאתו לאור של השנתון החליין בשנת 1852 ביוזמתם של משליכי גליציה הראדיקליים שביקשו להיות החלוץ המדרכ אט העם ב"מלחמת הדת והתוישיה", על פי כוורת המשנה של כתוב העת. החלוץ נערך בידי יהושע השל שור (יה"ש) (1895–1814), משליל גליצאי, תלמיד חכם ובר אוריין.¹

הרקע בעיתונות העברית

שנות ה-40 של המאה הי"ט ראו את הופעתם של כמה כתבי-עת עבריים: *בכולי העתים החדשין* ב-1845, *כוכבי יצחק* (החל ב-1845), וכמה קבצים מלומדים *ככני יונה* (1848) ואחרים בפירוש אמרץ המאה, התהיה (1850), ו*היונה* (1851), בעריכת שנייאור זק"ש, ובן גורי (1851) בעריכת גבריאל פולק, בין השאר. ואילו *כלם חמץ*, שיצא בשבועה כרכבים בשנים 1843–1833, הפסיק את הופעתו, והוא חודשה בשנת 1854 וב-1856. ואף וילנה המשכילה הייתה יכולה להתחדר בכתב-עת משלה: *פלדי צפון*, שיצא בכרך ראשון ב-1841 והמשיך בכרך שני ב-1844.

המגמה להוצאה כתבי-עת ספרותי ועם זאת מלמד, המוקדש לחוכמת ישראל, הייתה איפוא קיימת, ו מבחינה מסוימת המשיך אותה כתוב העת החדש. ואכן, הכתוב בשער השנהון בגרמנית הביע מגמה זו: Wissenschaftliche ABHANDLUNGEN über jüdische Geschichte, Literatur und Alterthumskunde, דהיינו מאסף מדעי להיסטוריה, ספרות וקדמוניות היהודים, אף כי הכתוב העברי ביתא מגמה אחרת, כפי שנראה להלן.

השתתפותם של משליכי גליציה בכתב-עת הנזרים ועוד קודם לכן בשנות ה-20 לאותה מאה בבכולי העתים (1831–1820), ולאחר מכן בספר *בכולי העתים* (1844) ובבכולי העתים החדשין (1845), שלחה מסר משליכי מתון והביעה את העמדה המתונה של ההשכלה לגבי הרפורמה ושאלת התיקונים בדת. ואילו הירחון *צין* (1840/1, 1842/3) שיקף אומנם עד מה מיליטנטית יותר של ההשכלה, אך הוא היה ירוחן שיצא בגרמניה, ונטה למגמות של חוכמת ישראל הגרמנית, אף כי השתתפו בו גם חוקרים מתונים כיצחק שמואל ריג'יו (יש"ר), שמואל דוד לווצאטו (שד"ל) וצבי הירש קאליש. בין המשתתפים בצעין היה גם יהושע השל שור (יה"ש), שפירסם שני מאמרים מחקר וביקורות על ספרים, כולל ביקורת על הסאטירה "תשליך" מאות אדרט.

¹ על תולדות חייו כתוב תלמידו הירש זידעל את הביאוגרפיה ספר תולדות הרב החכם הגדור החזק והמקבר מוהדר לבני יהושע העשיל שור זיל (דראהאביטש, טרנו"ח), ורובי היסכומים על תולדות חייו מסתמכים על ספר זה. בין המאמרים החשובים עליו יש להזכיר את הפרק על יה"ש בספרו של יוסף קלוזנר, *היסטוריה של הספרות העברית החדשה*, ד' (ירושלים, 1963), עמ' 58–77; וכן, נתן מיכאל גלבר, "תולדות יהורי ברודוי", *עלמים ואמהות בישראל*, ר' (ירושלים, 1955) בעריכת י.ל. הכהן מיימון, תיאור תולדותיו של יה"ש ויחסיו עם המשכילים האחרים, עמ' 213–219. החוקר עזרא שפייזהנדLER הקדיש ליה"ש כמה מאמרים בסיסיים וכן בביביאוגרפיה ענפה של כל כתבי יה"ש בעברית ובגרמנית. ראה, Ezra Spicehandler, "Joshua Heschel Schorr: Maskil and Eastern European Reformist," *Hebrew Union College Annual*, 31 (1960), pp. 181–222; Spicehandler, "Joshua Heschel Schorr: The Mature Years," *Hebrew Union College Annual*, 40–41 (1969–1970), pp. 503–528; Spicehandler, compiler, "The Writings of Osias Heschel Schorr: A Bibliography," *Studies in Bibliography and Booklore*, II *Hebrew Union*, (No. 1, June 1955), pp. 20–36 "Bernhard Felsenthal's Letters to יה"ש, עמ' א'–כ'ז, ואת מכתבי פלזנטהל ליה"ש, עמ' 379–406 Osias Schorr," *American Jewish History*, (Cincinnati, 1958), pp. 379–406 הוא גם הדריך את קובץ מאמרי של יהושע השיל שור, מאמרי, ספריית 'זרות', החדיר והוסיף מבוא והערות עזרא שפייזהנדLER (ירושלים, תש"ב). ראה הערכתו של ג. קרטל על מהדורה זו ותרומותה של המהדריך, "זולטר הgalitzai", מאנים, לה"ג (גלאי, 2, חמוץ תשל"ב) עמ' 152–157. וכן ראה עתה את הדירקטיה של חיים כהן, יה"ש וחוג "החלוץ" (1852–1888): הפרק הדריקלי בתולדות ההשכלה בגליציה, חיבורו לשם קבלת תואר "דוקטור לפילוסופיה", אוניברסיטת בר-אילן (רמת-גן, תש"ט).

נוסף על כתבי-העת הנזכרים שיצאו בחלקם בוינה עלה בידי משכילי וילנה, כאמור, להוציא כתבי-עת משליהם, פלח צפין, בשנת תר"א (1841) ותר"ד (1844), ואף יוזמות אלה של פרידקה משכילת המרייצו את משכילי גליציה להוציא כתבי-עת עברית שלהם.

משכילי גליציה הקיצוניים יותר ביקשו להקים כתבי-עת משליהם שיוכל לבטא את מגמותיהם שלהם. ניסיונות להוציא כתבי-עת עברית בגליציה נעשו כבר בראשית שנות ה-40. מן התכתוב בין המשכילים מסתבר, כי עוד בשנת תר"ג, תכננו יצחק בר לוינזון (ריב"ל), יצחק ארטר ועוד משכילים בברודוי להוציא ירחון עברי בעריכתו של ריב"ל ("ואנכי אהיה המוציא והמביא"), כפי שכותב לאברהם בר גוטלבך.² אך תוכנית זו לא יצאה לפועל.

מי היו היוזמים? ומהי הרעיון להוציא כתבי-עת חדש?

יה"ש עצמו מעיד כי התוכנית להוציא כתבי-עת חדש עלתה די מוקדם, עוד "בשנת תר"ט או תר"י" על לבבי להוציא לאור מכתב עתי, והוא הביא את הרעיון לפני ש"תמן בו.³ ואכן, שד"ל כותב לי"ש ב-1840, בתשובה למכתבו, שישלח חומר לס' ש"יוצא מהחת ידריך יידיידנו ערטרער..."⁴ והוא פונה אליו "בקשה ממך ומרעך ערטר ערטר ערטר" פה במודעה להבטיח גדולות, כמושה הירונליסטים והאנאלאיסטים (שאומנו בהם אומנות ליטאים), רק תודיעו כי שלמים וכן רבים דאבא נפשם על הפקה בה"ע [בכלוי העתים], על כן קמתם למלאות החסרון" ... (עמ' 676).

המעניין לגבי עמדתו השמרנית של שד"ל, שהוא מציע שיתרגם הוא או אחד מרצו"ו "לאסוף ולכнос ענייני קדמוניות המפוזרים בצייטשראפטען של חכמי אשכנז צונצ גיגער פיליפזאהן ויאסט, לקבץ פזוריין" במה שיש בהן מתקון ומקובל ונכון ואמת, בענייני המחברים הקדמוניים; ובלבך שלא תהיה מלאכם מלאכת העתקה וקובץ בלבד, אך מלאכת ברירת האוכל מתוך הפסולת" (עמ' 676). כמובן, כוונתו להשמיט חלקים שאינם הולמים את הביקורת המתונה.

כעבור עשר שנים, ב-1850, מאשר שד"ל את הידיעה על הוצאת כתבי-העת, והוא מונה את פינלייש וארטר בין היוזמים, בכוחבו, "שמחתי באומרים לי מהברת חדשה בלה'ק תצא על ידך ועל יד החכמים היקרים של"ש וערטר הי"ו [ה' יחיהו ויזקחו]..."⁵

לפי דיווחו של טריס ב"פתח דבר" להוצפה בבית ישראל, ארטר "יסד" את כתבי-העת: "בעת ההיא החל יצחק ליסד מכתב עתי, הנקרא בשם החלוץ".⁶ יש לדיבוק ולקבוע, כי טריס אינו טוען שארטר יוזם כתבי-העת, שכן הוא שולח את הקורא ל"תולדות החלוץ", שננדפס כמאמר הפתיחה בראש הגילון הראשון של החלוץ, ושידון בהמשך,⁷ שם מסר ארטר עצמו פרטים על יוזמתם של משכילים אחרים להוציא את כתבי-העת.

לדברי ארטר, באו אליו "אחיו וריעי החכמים הנכבדים אשר בעיר לברני ושותחו על השינויים במצב המדייני באירופה ועל הצורך לפעול. הם הצעירו, לפי דבריו, "הבה, נחלץ גם אנחנו, נאספה נא אלינו כל איש היל, וכל איש יודע אשר ידו תכוון עמו לכותוב עברית, ונוציא לאור לעיתים מזומנים וקובעים מהברת שפטת קדשו" (עמ' 3). החכמים האלה היו, כפי הנראה, יהושע השל سور (יה"ש) ואברהם קרכמאל

²

דוד בער נאטאנזאהן, ספר חזולינות (וינה, תרמ"א), עמ' 70–71. מכתב משנת תר"ג.

³

לקט שכחה מצד (91) [הוספה] / [אנונימי]. החלוץ, א' 2: 144. תרי"ב (מהדורה ב' של כרך א'). נוספות לעמ' 91

⁴

(במהדורה ב' של כרך א') שפה מזכיר המחבר את פטירתו של שד"ל (ב-30 בספטמבר 1865), מספר על היחסים ביניהם וכן על היחסים שאריבו ביניהם. הערה זו נמצאת ורק במהדורה ב' של כרך א'.

⁵

אגדיות שד"ל, בהוצאה שלתיאל אייזיק גראבער, חלק חמישי (פרוזומישל, תרמ"ב, עמ' 676, 675). תאריך המכתב: ז' אדר ב' הת"ד 12.3.1840. מספר העמודים המובאים בגוף הטקסט בסוגרים מתייחסים לمراجعة מקום שהוזכר בהערה סמוכה, וכן להבא בפרק הספר.

⁶

אגדיות שד"ל, בהוצאה שלתיאל אייזיק גראבער, חלק שנייני (קראקא תרנ"ג [1892]), עמ' 1096. תאריך המכתב: כ"ז כסלו תרנ"א 2.12.1850.

⁷

יצחק ערטר, העוצה לבית ישראל (וינה, תרי"ח), הקדמה עם תולדות המחבר מאייר הלוי לעטריס, עמ' XVIII. יצחק ערטר, העוצה לבית ישראל (וינה, תרנ"ג [1890]), "פתח דבר [...]" עם תולדות המחבר" מאייר הלוי לעטריס, עמ' XVIII. תולדות החלוץ [דילוג סאטירי] / יצחק ערטר. החלוץ, א': 3–19. תרי"ב; א' 2: 1–14. תרכ"ג.

מבוא: החולין "העובר לפני עמו ישראל למלחמה הדת והותשה" | 27

(אב'ז), ממשכילי גליציה, שהיו שותפיו לרעיון.⁸ ועליהם יש אולי להוסיף את הירש מנDEL פינלייש (של"ש) ואת מרדיCI דובש כחלק מהוגה החולין, אף שהשתתפו בשנתון החל בחברות הראשונה.⁹

אך ארטר נראה כמו איינו מתחבב מתוכנית זו בಗל מצבה היורד של הפרודיקת העברית בעבר בהשוואה לזה הולעתית (וראה בהמשך).

וכן מעיד ארטר עצמו במכח לשניאור זקש, ב-1851, "...ידידנו יה"ש העיר את רוחי בשובי לבייתי וידבר על לביו לתחת ידי אותו להוציא לאור מדי שנה בסנה מהברות כתובה עברית".¹⁰

אביב העמים 'היהודי'?

הסיבה הגלויות לייסוד כתוב-העת דוקה באותו זמן נעוצה בשינויים המדייניים שאירעו באותה תקופה באותה שנה. 'אביב העמים' בשנת 1848 הפיח תקווה כלב המשכילים שהעדין החדש שבא בעקבות מההפקה יביא בחובו שוויון זכויות מלא ליהודים. כמו כן הוקלו מגבלות הצנזורה ואפשרו להוציא לאור פרסומים בעברית. התוכניות להוצאה כתוב-עת עברי שהוצעו בשנתה ה-40 קרמו עוזר וגידיים בראשית שנות ה-50, בעת שהופיעו, כאמור, התקופונים המתה (1850) והיינה (1851), בעריכת שניאור זק"ש, וכן גדרי (1851) בעריכת גבריאל פולק.

הסבירו של ארטר על עניין זה ב"תולדות החולין" נשמע סביר ואמין. הוא כתב, כי הוא וידידו המשכילים דנו "על החילופו והתמורות אשר תמצחנה יום יום חדשם לבקרים בארץינו, ועל הגורל אשר הפיל ה' בחסדו לנו עם בית ישראל". בעקבות מההפקה והטבת זכויות היהודים ("השיגנו משפטינו תורה האדם, וחוקי הממשלה ודרכיה לא יבדלו בינו לבין שאר יושבי הארץ"), "אפשרה כל סבה לסופרינו [...]" להלחם מלחמת חזץ נגד אויבים אשר מסביב לנו [...]. עתה יפנו כל תופשי נזча כותבת אל הקודש פנימה, להלחם מלחמת בית נגד אויבים אשר בקרבונו, מלחמת הדעת נגד הבורות אשר לא מדע את לשונה ולא תבין את כתבי קדשינו לפי עומק פשוטה [...] מלחמת החכמה נגד הסכלות, המאפלת אש דת לבני הארץ".¹¹ (עמ' 3).

אין כל ספק, שהמשכילים היו באותה עת ממשכילים אחרים בתקופות קודמות, שהן נראו סימניות המעידים לכaura על סובלנות והוקמה ליהודים ולהודו של השלטון, או הסביבה האינטלקטואלית, שהגיעה העת לפועל מבית לשיפור מצבו הרוחני והתרבותי של העם, ועם זאת גם לדריש יתר שתאות הקלה מעול האיסורים והחומרות במנגנון הדת.

ואומנם, ארטר הציג על כך לפניו שניאור זקש במכחטו הנזכר: "...וואהת מראשי התכליות אשר נרדפה בחברותינו היא להעיר את לב ובני ארצו ולהראותם כי עת להקל היא העת הזאת ועת לבטל תקנות נושנות ולשום אהרות תחתנן. ואם יתמכנו חכמי ישראל במכחיהם, נקווה כי נצליח בדרךנו".¹²

ambil שפועל באופן מעשי בעיצוב דרכו של החולין לאורך שלוש עשרה החוברות שהופיעו לאחר פטירתו, מעבר לכתיבת מאמרו בחברות א', סיכם ארטר בקיצור מאלף את דרכו הרוחנית של החולין כזוואה פרטיה לקבוצת ה"חלוצים" שצעדו עימו בראשית דרכם, אך יה"ש הרחיב את היריעה.

וכן, העת הייתה נאותה להוצאה כתוב-עת עברי ומשכילי גליציה הגשיםו את שאיפתם.

⁸ גלב, "תולדות יהדי ברוד", *עלים יאמחות בישראל*, ו', עמ' 215, תיאור תולדותיו של יה"ש וייחסו עם המשכילים الآחרים, עמ' 213–219.

⁹ על פי מכתבו של ש"ל (וראה בהערה 5 למאלה). שפייזהנדLER מוסיף את דובש לחוג החולין. ראה מאמרו Spicehandler, "Joshua Heschel Schorr: The Mature Years," *Hebrew Union College Annual*, 40–41, pp. 503–504.

¹⁰ יצחק ארטר, "אגירות", *העופה לבית ישראל*, מהד' 'דורות', בעריכת יהודה פרידלנדר (ירושלים, 1996), עמ' 252.

¹¹ ארטר, "אגירות", *העופה לבית ישראל*, עמ' 252.

או: "לhalbם מלחמת בית נג אוייבים אשר בקרבו, מלחמת הדעת נג הגערות"

השער: "מלחמת הדת והתוישיה"

בஹשוואה לשערם בכתביהם הקודמים, שהזהירו על הפצת התרבות וחידוש השפה והתרבות העברית כמטרה, החליאץ יצא בסיסמה שונה המזהה את ייעודו בכותר השער העברי: "החלוץ העובר לפני עם ישראל למלחמת הדת והתוישיה".¹² אףלו הירחון ציין שנטה לרפורמה זיהה את כיוון פעולתו באופן כללי, והזהיר כי יבואו בו "חקירות יקרות בענייני האמונה", ואילו החלוץ זיהה במפורש את האוריינטציה שלו כ"מלחמת הדת"? להזהירה זו נוסף מוטו בשער: "אם תעשו את הדבר הזה אם תחלצו לפני ה' למלחמה והייתם נקיים מה' ומישראל (בمدבר ל'ב)".

המוטו לקוח איפוא מספר במדבר, ל'ב כ'-כ"ב, לעניין 'תנאי בני גדר ובני רואבן':
ויאמר אליהם משה אם תעשוו את קדרך זהה אם תחלצו לפני ה' למלחמה: ועابر لكم כל חליון את הירדן לפני ה' עד הורישו את איבינו מפניו: ונכבהשה הארץ לפני ה' ואחר פרשבו והייתה נקיים מה' ומישראל וכיימה הארץ הזאת לכם לאחתה לפני ה': ואם לא מעשוו כן הנה חטאתם לה' וקדשו חטאיכם אשר תמצאו אחרכם: בנו לכם ערים לטפכם וגדרת לאנכם והיא מפיקם פעשוי.

מחבר המוטו שואל את התנאי המkräאי ולא כל היסוס מיישמו לكونטקטו המודרני, דהיינו, לעניין מלחמת הדת של החלוץ, ומוסיף מן הפסוק את האוריינטציה של המלחמה, "לפני ה'", וכך הוא מוגיס את האל למלחמת הדת. "מלחמת הדת" אינה אלא מלחמה של הדת, שהיא מלחמה על הדת, שמקדש החלוץ. המשך הפסוק נשמע שני פנים: "והייתם נקיים", פירושו, מילאתם את חובתכם לאל ולעם, ועם קיום התנאי תוכלו לקבל את התמורה, שהוא אל-נכון, לפי דעת החלוץ, יהדות מודכנת ומודרנית. ומשמעו נספת לכך, שעצם מילוי החובה של 'מלחמת הדת' פוטר אותם מאחריות לגורל היהדות והעם, שכן עשו את המוטל עליהם.¹³

וכאמור, מעוניין שהכותר הגרמני אינו משקף את הכוורת העברי בעניין מלחמת הדת, והוא מזכיר את הנושאים שידונו בשנותן ומגדיר אותו כ"מאסף מדעי להיסטוריה, ספרות וקדמוניות היהודים".

"מלחמת הדת והתוישיה" – מהי 'תוישיה'? – ראה בנספח בסוף הספר

arter: "תולדות החלוץ" – תוכנית כתב-העת וביקורת על המצב הרוחני של העם כאמור, מאמר הפתיחה, "תולדות החלוץ", שנכתב בידי יצחק ארטר, נדפס בראש החוברת הראשונה של החלוץ.¹⁴ במאמר הוא דן במצבן של השפה העברית והספרות העברית, בחולי הchinuk היהודי, ובביא העצות לתיקונו, ומציע דרכים לחינוך נאות של הרוב המודרני. המאמר מראה מערכת אידאולוגית הקובע את תוכניתו של כתב-העת, ובו משרטט ארטר, בין השאר, את הרקע שהפירה את הרעיון להוצאת כתב-עת, בעקבות תחושת הזמנים החדשניים לאחר 'אביב העמים' והשינוי שנראה להם ביחס לשווון הזכויות ליהודים. הוא טוען, כאמור לעיל, כי עתה, שמצב היהודים הוטב, ולכורה השיגו את

¹² החלוץ העובר לפני עם ישראל למלחמת הדת והתוישיה [כותר שער החוברת] / [המערכת]. החלוץ, א': בראש החוברת. שנתה ה' תרי"ב.

¹³ ראה ניתוחו של יהודה פרידלנדר: "'אמונת חכמים' בסאטירה של יהושע השיל שור", בין הלכה להשכלה (רמת גן, עמ' 163 (הפרק כולם, עמ' 160–172). "הפקעת פסוק מהקשרו וציטוטו למוקטען הן תחבולות ידועות". הסמכות "מלחמת הדת" אינה מלחמה לשם הדת, אלא מלחמה בغال הדת או מלחמה נגד הדת. את המילים "את הדבר הזה" הסב יה"ש ל"מלחמת הדת והתוישיה".

¹⁴ תולדות החלוץ [דילוג סאטירין] / יצחק ערטר. החלוץ, א': 14–19. תרי"ב; א': 1–3. תרכ"ו. נדפס מחדש במהדורות הרבות של העזפה לבית ישראאל ליצחק ערטר (וינה, תרי"ח), מהר' מאיר הליי לעריס, עמ' 30–6. גרסה זו אינה זהה למאמר בהחלוץ עמ' 6 (במהר' לטריס, עמ' 10–14, נוסף קטע שאיןנו מציין בהחלוץ). וכן נדפס במהר' 'דורות', העזפה לבית ישראאל, בעריכת יהודה פרידלנדר, עמ' 171–204, על פי גרסה לטריס. ניתוח הייצה, עמ' 42–45. ניתוח נוסף של "תולדות החלוץ" נמצא בספרו של פרידלנדר, בפרק "'אמונת חכמים' בסאטירה של יצחק ארטר", בין הלכה להשכלה, עמ' 157–160.

CONTENTS

Preface	9
a. Monographs and Indices to Two Hebrew Haskalah Periodicals, <i>Hehalutz</i> and <i>Bikurim</i>	9
b. Copies of the Periodicals in Libraries	10
c. General Information About the Monographs and Indices Project: <i>Hame'asef</i> , <i>Bikurei Ha'itim</i> , <i>Kerem Hemed</i> , Eight Hebrew Periodicals from 1820 to 1845 – and now Two Hebrew Periodicals in Mid-Nineteenth Century	11
d. Description of the Indices	11
e. Technical Notes About the Indices	14
 General Introduction: The Journals of the Haskalah in Mid-Nineteenth Century	 19
 Journals of Haskalah in Mid-Nineteenth Century: <i>Hehalutz</i> (1852-1889)	 23
Introduction	25
a. <i>Hehalutz</i> , vol I	28
b. <i>Hehalutz</i> , vol II	53
c. <i>Hehalutz</i> , vol III	75
d. <i>Hehalutz</i> , vol IV	101
e. <i>Hehalutz</i> , vol V	115
f. <i>Hehalutz</i> , vol VI	125
g. <i>Hehalutz</i> , vol VII	131
h. <i>Hehalutz</i> , vol VIII	137
i. <i>Hehalutz</i> , vol IXa	143
j. <i>Hehalutz</i> , vol IXb	147
k. <i>Hehalutz</i> , vol X	153
l. <i>Hehalutz</i> , vol XI	159
m. <i>Hehalutz</i> , vol XII	165
n. <i>Hehalutz</i> , vol XIII	171
 <i>Hehalutz</i> and Its Editor	 177
a. General Comments on <i>Hehalutz</i> and Its Editor	179
b. Declarations on the Goals of <i>Hehalutz</i>	180
c. <i>Hehalutz</i> and Its Writers	180
d. General Assessment of Schorr	181
e. His Main Viewpoints	182
f. Development of Schorr's Scholarly Works Throughout the Years	183
g. Schorr's Style	190
Humor	190
Use of Motoes	192
h. Schorr as a Critic	193
i. Editorial Matters	195

j. Reactions to <i>Hehalutz</i>	197
k. Schorr in Defense of Himself	207
l. Summaries of <i>Hehalutz</i> Volumes, Number of Pages, Contributors, Contents	209
m. The ‘Galician Voltaire’: Schorr’s Satiric Works	212
n. “For the Struggle of Religion and ‘Tushiyah’”: What is ‘Tushiyah’?	227
o. Assessments of <i>Hehalutz</i> and Its Editor	232
<i>Hehalutz Index</i>	237
Journals of Haskalah in Mid-Nineteenth Century: <i>Bikurim</i> (1864-1865)	385
Introduction	385
a. <i>Bikurim</i> , vol I	387
b. <i>Bikurim</i> , vol II	405
<i>Bikurim</i> and Its Editor	421
a. Summaries of <i>Bikurim</i> Volumes, Number of Pages, Contributors, Contents	423
b. Assessments of <i>Bikurim</i> and Its Editor	423
<i>Bikurim Index</i>	425
Appendices	457
a. Bibliographical Data on the Journals and Their Editors	457
b. Lists of Contributors, Authors and Personalties Cited in the Indices	
c. of the Journals	459
d. List of Subjects and Authors Cited in the Indices of the Journals	459
e. Select Bibliography of General Material on <i>Hehalutz</i> and <i>Bikurim</i>	462
f. Bibliography of Books and Articles Cited in the Monographs of <i>Hehalutz</i> and <i>Bikurim</i>	463
g. List of Libraries Where Copies of the Journals Were Examined	474
General Index of Personalties and Subjects (in the Monographs)	475
English Abstract	vii

ENGLISH ABSTRACT

THE JOURNALS OF THE HASKALAH IN MID-NINETEENTH CENTURY: *HEHALUTZ* AND *BIKURIM* MONOGRAPHS AND ANNOTATED INDICES TO TWO HEBREW PERIODICALS IN GALICIA

***HEHALUTZ* (1852–1889): “Leading the People in the Struggle of Religion and Wisdom”**

This book follows the previous publication of the four books in the series of monographs and annotated indices on periodicals of the Haskalah: on eight journals of the Haskalah, titled *Michtevei Ha’itim: The Journals of the Haskalah from 1820 to 1845*, published in 2013; on *Kerem Hemed*, titled *Kerem Hemed: ‘Hochmat Israel’ [The Scholarly Study of Judaism] As the ‘New Yavneh,’ An Annotated Index to Kerem Hemed, the Hebrew Journal of the Haskalah in Galicia and Italy (1833–1856)*, published in 2009; and previously on *Bikurei Ha’itim*, titled *Bikurei Ha’itim – Bikurei Hahaskalah [The First Fruits of Haskalah]: An Annotated Index to Bikurei Ha’itim, the Hebrew Journal of the Haskalah in Galicia* (in 2005), and the publication of *Hame’asef* Index and monograph — *Sha’ar Lahaskalah [The Gate to Haskalah]: An Annotated Index to Hame’asef, the First Hebrew Periodical (1783–1811)*, in 2000, all published by Magnes Press.¹

Following the publication of these four books, I continued to pursue the indexing project of 19th-century Hebrew Haskalah periodicals, researching the next group of two Hebrew periodicals that were published in mid-19th century, *Hehalutz* and *Bikurim*. It involved studying the journals and their editors, contributing authors, and the subject matters included in them, and examining their scholarly and literary output, and preparing the indices and monographs.

Upon completion of these phases of research, writing, editing and computer programming, we now present the fifth volume in the series of monographs and annotated indices of Hebrew Haskalah periodicals. It covers the two Hebrew periodicals *Hehalutz* and *Bikurim*, and addresses major developments in the history of the Hebrew Haskalah in mid-century: the emergence of radical Haskalah in Galicia which found its mouthpiece in *Hehalutz*, and the contribution of its prolific editor, Joshua Heschel Schorr, publishing 13 volumes of his journal from 1852 to 1889.

•

¹ Moshe Pelli, *The Journals of the Haskalah 1820 to 1845*, Monographs and Annotated Indices to Eight Hebrew Periodicals in Holland, Galicia, Germany and Lithuania (Jerusalem, 2013); *Kerem Hemed: ‘Hochmat Israel’ [The Scholarly Study of Judaism] As the ‘New Yavneh,’ An Annotated Index to Kerem Hemed, the Hebrew Journal of the Haskalah in Galicia and Italy (1833–1856)* (Jerusalem, 2009); *Bikurei Ha’itim – Bikurei Hahaskalah [The First Fruits of Haskalah]: An Annotated Index to Bikurei Ha’itim* (Jerusalem, 2005); *Sha’ar Lahaskalah [The Gate to Haskalah]: An Annotated Index to Hame’asef, the First Hebrew Periodical (1783–1811)* (Jerusalem, 2000).